

Tey vóru druknikandidatar nú kava tey av vipppuni

Síða 14

Leygardagur 26. mars 1983

Norðurlandahúsið:

60 mentunar-tiltøk í trýggjar vikur

Føroyingar og tey vitjandi úr Norðanlondum framsýna og framfæra kring oyggjarnar í hesum tíðarskeiði

— Spurningurin er ikki, um føroyingar hava brúk fyri útlendskari list, men heldur um útlendingar skulu verða føroyska list fyrirtuttan, segði Steen Cold, leiðari á Norðurlandahúsinum, tá hann í vikuni bjóðaði til tíðindafund, at greiða frá teimum umleið 60 tiltøkunum, sum vera í samband við at Norðurlandahúsið nú er

liðugt at taka í nýtslu 8. mai í ár. Hann segði eisini: — Fólk eru ivasom um Norðurlandahúsið fer at hava týðning fyri mentunnarlívið her á landi, og helst, at ov nógv innblandinguttanifrá kann forkoma føroysku mentaini, so hon bert verður ein viðfáningur í gerandisdegi okkara.

Soleiðis nýtist ikki at verða, um rætt verður farið fram.

Ikki bert havnarfólk skulu kenna, at eitt mentunnarhús nú verður vigt og tikið í nýtslu í Havn. Eisini fólk kring oyggjarnar fáa vitjan av norðurlandskum listafólki, sum fara at sýna fram list av ymsum slag — á bygðum, har slik

Steen Cold, leiðari á Norðurlandahúsinum

tiltøk annars ikki eru vanlig.

— Hetta verður gjørt fyri at vísa føroyingum, at øll fólk skulu hava innivist í Norðurlandahúsinum soleiðis, at møguleiki verður fyri hjá okkum at koma á tal við so nógv fólk sum gjørligt, sigur Steen Cold.

Samanumtikið koma meira enn 100 listafólk til Føroyar í mai mánaða, og

fara hesi at sýna leiklist, grafik, tónleik, dans og mangt annað.

Norðurlandahúsið er bygt soleiðis, at tað serliga er vælegnað til tónleikaframfærslur, listafamsýningar og sjónleikaframfærslur. Fyrirreikingin í byggingini var grundað á, at just hesar listagreinar tørvaðu ein slikan stovn í Føroyum.

Steen Cold sigur annars, at fyrsta árið er eitt royndarár, at víta hvat hesin stovnur kann nýtast til, og at uppgáva hansara sum leiðari verður, at knýta samband millum Føroyar og hini Norðanlondini, so felags tiltøk kunnu fremjast landanna millum.

Umframt at nýta Norðurlandahúsið til framsýningar og onnur tiltøk, so er eisini eitt grafiskt verkstað, har litografísk steinprentpressu er uppsett. Hetta er amboð, sum annars ikki er í Føroyum, og tí verður møguleiki hjá føroyskum listafólki, at arbeiða á stovninum.

Slikt mentunnarhús finst ikki í øðrum Norðanlondum, og tí hava fyrirreikarnir leita til Týsklands og Fraklands, at finna stovnar, sum kunnu sammetast við henda.

Viðvikjandi hvussu

ymsu tiltøkini vóru vald til hattiðarhaldið í samband við vigsluna av Norðurlandahúsinum, segði Steen Cold, at høvudsdenturin er lagdur á at sýna føroyingum nakað serstakt fyri hvørt Norðanland sær, sum kundi sýna serkenni einstaka landsins og samstundis í sliikum vavi, at samanberingarnar ikki vóru óskiljandi fyri fólk her á landi. T.d. at íslendingar skipaðu fyri grafiskari framsýning, tí Ísland og Føroyar vóru best at samanlikna í fólkatali og umhvøvi.

Bert fyri at nevna nøkur dømi av tí sum føroyingar fáa í boði at siggja og hoyra trýggjar vikur í mai, kann nevast:

Ur Danmark: — Sjónleikarar frá ríkissjónleikarhúsinum framfæra »Fra regnormens liv«, eftir Per Oluf Enquist. Ur Íslandi: Grafikframsýning. Ur Sveriki: filmurin »Ingeniør Andrés Luftfard«. Ur Finnlandi: »Dansibólkurin Raatikko« sum framførir dansispælið »Salka Valka«, eftir Halldór Laxnes. Ur Noregi: barnasjónleikin »Gutten og nordenvinden«, o.m.a.

Dag.

Tað er eingin ivi um, at dygdin í Norðurlandahúsinum er eindómi av sinum slag í Norðanlondum. Spurningurin verður frameftir at skipa fyri, hvussu hesin stovnur skal brukast, so hann kemur flestum fólki til góðar

